

dersom den ikke var indskrænket til to Maaned. Med Hensyn til Forholdene paa Landet troer jeg saaledes, at det er af Bigtighed, at der idetmindste falder en af Stattes terminerne i den Tid, inden hvilken Mønten skal inddrages, og det er ogsaa derfor, at jeg troer, at en Tid af to Maaned. vil være for kort. Det er ogsaa fra den samme Betragtning, jeg gaar ud, naar jeg gjør opmærksom paa med Hensyn til Udtrykket i Lovudkastet: „maa tages efter deres hidtil gjældende Værdi i alle offentlige Oppebørseler i Kongeriget“, at efter den almindelige Maade, hvorpaa disse Ord forstaaes, er det ved Statters Indbetaling, at de modtages. Jeg troer ikke, at de til enhver Tid kunne indleveres til Omverling i alle Statskasser, og det er dog det, som jeg troer vilde være det Rigtige. Jeg savner ogsaa med Hensyn til den hele Operation en Oplysning, idet det kunde være ønskeligt om muligt at have Indsigt i, hvad omtrent Omkostningerne ved denne Operation kunde blive. Jeg troer, at de kunne være forskellige; thi af de Uttringer, som den ærede Finantsminister har fremsat ved at fremlægge Lovudkastet, sees det, at hidtil har man været istand til at inddrage denne Mønt, uden at det har forvoldt nogen synderlig Udgift, idet den er bleven benyttet til Legering af en anden Mønt; men det sees ikke, om det er muligt at vedblive at benytte Mønten paa samme Maade, og, hvis dette ikke kan skee, om da alligevel Operationen skal foregaae, og muligvis et Tab i saa Henseende opstaae. Det forekommer mig, at med en saadan Operation som denne vilde det være gavnligt, om man kunde have et nogenlunde tydeligt Begreb om, hvilke Omkostninger der derved vilde blive foranledigede. Jeg seer vel, at der i Motiverne er blevet taget et Forhold fra Ministeriets Side, idet det kun er under visse Omstændigheder, nemlig „forsaa vidt ikke uforudseete Omstændigheder skulde indtræde“, at Loven vil blive benyttet; men jeg veed ikke ret, hvortil derved sigtes.

Finantsministeren: Der er et Par Bemærkninger af den meget ærede Rigsdagsmand, som jeg strax skal tillade mig at give Svar paa. Det er først blevet fremhævet, at

to Maaned. muligen turde være en noget kort Frist for den i Forslag bragte Inddragelse. Jeg skal dog fremhæve, at det jo væsentligen vil berøve paa, hvor stor en Deel af den omhandlede Møntsort der maa antages at være i Circulation. Efter hvad der nu bør betragtes som afgjort, ligger det Allermeste i Bankens Beholdning, og det er kun en forholdsvis ringe Deel, som nu kan antages at circulere navnlig i visse Egne af Jylland. Jeg skulde antage, at omtrent 100,000 Rbd. i denne Møntsort endnu cirkulerer. Desuden maa jeg bede vel bemærket, at der ikke staaer absolut, at det er to Maaned. fra Besjendtgjorelsens Dato, at Indfaldelsen skal skee, men der staaer, at det ikke maa være under to Maaned. Man har villet forbeholde sig efter de nærmere Oplysninger, der ville blive indhentede fra de forskellige Egne i Landet, at fastsætte Tidsfristen, men for dog at bevise, at det ikke var Meningen at gjøre Noget, der kunde krænke Befolkningens Interesse, har man villet sætte dette Minimum som Grændse. Hvis der findes nogen som helst Anledning til, efter de indhentede Oplysninger, at udstrække Tidsfristen videre, vil det skee, men jeg skal bemærke, at der ere andre Hensyn, som maaskee kunne gjøre sig gjældende og gjøre sig gjældende med stor Vægt, efter hvilke det kunde ansees for særdeles gavnligt, om hele Inddragelsen var skeet inden en vis Periode. Naar der længere nede i Udcastet bruges Udtrykket: „modtages ved alle offentlige Kasser“, er det ganske vist ikke at forstaae paa den Maade, som om disse Mønter kun skulde modtages i Skattebetaling eller ved andre Indbetalinger i Kassen. Meningen er den, at de skulle modtages til Indverling, naturligvis mod at give for dem, hvad de ere værd, det vil sige: de enkelte Stykker betales med 38 $\frac{1}{2}$ Rigsmonnt, og det større Antal efter Forholdet af fem Sit. til en Dobbeltvaler. Det vil af Administrationen i hvert Fald blive forstaaet paa den Maade, og der vil blive tillagt alle Oppebørseler den dertil sigtende Ordre. Den ærede Landsthingsmand har formeent, at et vigtigt Moment for at kunne dømme om Lovforslagets Hensigtsmæssighed manglede i Motiverne, idet deri ikke var opgivet, hvor stor Bekostning den